

181**PISMO OKÓLNE Nr 27 PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 1 lutego 1952 r.

wyjaśniające sposób obliczania równowartości wynagrodzenia za pracę wykonaną przez uczniów podczas praktycznej nauki zawodu.

Wobec nasuwających się wątpliwości przy obliczaniu równowartości wynagrodzenia za pracę wykonaną przez uczniów zasadniczych szkół zawodowych podczas praktycznej nauki zawodu, stanowiącej podsta-

wę dla rozliczeń pomiędzy zakładem pracy a szkołą zawodową stosownie do § 5 ust. 1 załącznika do zarządzenia Nr 136 Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1951 r. w sprawie wzoru umowy pomiędzy szkołą a zakładem pracy o praktyczną naukę zawodu (Monitor Polski Nr A-81, poz. 1123) wyjaśnia się, co następuje:

1. Równowartość wynagrodzenia za pracę normowaną, wykonaną przez uczniów podczas praktycznej nauki zawodu, stanowi kwota odpowiadająca sumie zarobków obliczonych za tę ilość i jakość pracy na podstawie obowiązujących w danym zakładzie pracy przepisów regulujących zasady wynagradzania robotników (tabela płac, taryfikatory, katalogi norm pracy, cen jednostkowych itp.).

2. Równowartość wynagrodzenia za pracę nie normowaną, wykonaną w produkcji przez uczniów podczas praktycznej nauki zawodu, stanowi kwota odpowiadająca sumie zarobków obliczonych za faktycznie przepracowany czas przez tych uczniów według stawek przewidzianych dla robotników zaszerogowanych do najniższej kategorii płac, obowiązujących w danym zakładzie pracy. W przypadku niewykonywania przez ucznia pracy produkcyjnej, tzn. gdy nauczanie obejmuje pokaz, instruktaż ustny lub praktyczne ćwiczenia w obsłudze maszyn i urządzeń, tych czynności nie należy wliczać do równowartości wynagrodzenia za pracę wykonaną przez uczniów.

3. Obliczone w myśl ust. 1 i 2 kwoty równowartości wynagrodzenia za pracę wykonaną przez uczniów podczas praktycznej nauki zawodu zakłady pracy przekazują szkole po potrąceniu kosztów dodatkowego wynagradzania instruktorów za szkolenie uczniów, ustalonego na podstawie zarządzenia Nr 26 Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 lutego 1952 r. w spra-

wie obowiązków instruktorów w zakresie szkolenia uczniów zasadniczych szkół zawodowych oraz zasad dodatkowego wynagradzania tych instruktorów za szkolenie (Monitor Polski Nr A-15, poz. 175). Z powyższych kwot należy również potrącać wynagrodzenie instruktorów zwolnionych od wykonywania czynności wynikających z umowy o pracę.

4. Rozliczenia pomiędzy szkołą a zakładem pracy z tytułu wykonanej przez uczniów pracy podczas praktycznej nauki zawodu powinny być dokonywane miesięcznie na podstawie wewnętrznych rozliczeń zakładu, akceptowanych przez szkołę. Różnice z rozliczeń przypadające na rzecz szkoły powinny być przekazywane przez zakład pracy w terminie najbliższych wypłat zarobków za pracę robotników zakładu, przypadających za dany miesiąc rozliczeniowy.

5. W przypadkach gdy równowartość wynagrodzenia za pracę wykonaną przez uczniów podczas praktycznej nauki zawodu nie pokryje w całości lub w części dodatkowych kosztów wynagrodzenia instruktorów (ust. 3), wówczas zakład pracy obowiązany jest do pokrycia tych kosztów. Kwoty wypłacone na pokrycie tych kosztów będą księgowane na odrębnym rachunku i powinny być pokryte z pierwszych nadwyżek równowartości wynagrodzenia za pracę uczniów, osiągniętych w następnych miesiącach. Jeżeli do terminu zamknięcia rocznych rozliczeń nie powstaną nadwyżki równowartości wynagrodzenia za pracę uczniów, wówczas odpowiednie różnice należy odpisać na straty.

6. Przy księgowaniu kwot wynikających z rozliczeń, o których mowa w niniejszym piśmie, należy stosować w zakładach pracy zasady dotyczące księgowania i rozliczania kwot z tytułu usług obcych.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz